

Ingen begjærede Ordet, og man frede derfor strax til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag: at § 6 affattes saaledes:

Hvis loyformeligt Beviis ei kan tilveiebringes, afgjøre Erstatningscomiteerne (§ 7) ved Skjon, om Tab har fundet Sted, og i hvilket Omfang, og have de til den Ende omhyggeligen at undersøge alle forhaandenværende Omstændigheder, og navnlig, forsaavidt dertil gives Anledning, at afhøre den, der gjør Krav paa Erstatning, og Andre, der om Sagen maatte kunne give Dplysning, ligesom de kunne forlange Bedkommendes Erklæringer afgivne under Teds Tilbud, og, hvor de maatte ansee det fornødent, fordrø dem bekræftede i Retten under Lovens Tød.

vedtoges med 64 mod 1 Stemme.

2) Som Paragraph blev derpaa det saaledes vedtagne Forslag vedtaget med 68 mod 4 Stemmer.

Man gif derpaa over til Behandlingen af § 7 med de dertil hørende Endringsforslag under Nr. 15 og 16.

Winther: Jeg maa beklage (Høiere!) — ja, det er mig næsten umuligt at tale for Hæshed, men, da der ikke ere andre af Aarhus Amts Rigsdagsmand tilstede, vil jeg dog forsøge at sige et Par Ord. Jeg maa beklage, at Amtscomiteen i Aarhus Amt ikke har brugt den samme Fremgangsmaade, som er bleven fulgt af Velle Amts, nemlig, at opføre de oprindelige Erstatningskrav paa de hertil indsendte Lister; den har derved gjort det aldeles umuligt, at en eensartet Afgjorelse kan finde Sted, selv om man sætter de 3 Mænd til i de Comissioner, der endelig skulde afgjøre Sagen, saaledes som Udvalget har foreslaet. Jeg maa derfor ønske, at denne Sag bliver henvisst til fornyet forelobig Behandling, forsaavidt Aarhus Amt angaaer.

Der er ogsaa en anden Bemærkning, som denne Amtscomitee giver mig Anledning til her at gjøre, og det er, at jeg troer, det vil blive nødvendigt her i Loven at optage en Bestemmelse om, at Svogre ikke maae have Sæde i disse Comiteer. Der er nemlig i Aarhus Amtscomitee 2 Medlemmer, som ere udnævnte af Amtsraadet, og som altsaa begge ere

Amtsraadsmedlemmer, der ere Svogre. De kunne vel sidde i Amtsraadet, uagtet de ere Svogre, men her synes jeg ikke, man bør have en saadan Uskik, og derfor vil jeg see at faae stillet et saadant Endringsforslag til 3die Behandling.

M. Sørensen: Jeg i Forening med en anden æret Rigsdagsmand har stillet et Endringsforslag til § 7, som gaaer ud paa, at der skulde udnævnes Medlemmer til i Forening med Amtscomiteerne at bedømme og afgjøre disse Erstatningspørgsmaal. Det forekommer mig aldeles urigtigt, at der ikke af vedkommende Skadelidte selv skulde vælges Repræsentanter. Man vil maastee sige, at naar de Skadelidte selv skulde af deres egen Midte vælge Repræsentanter til en sliq Afgjorelsercomitee, da vilde det kun blive i deres egen Faveur og til deres egen Fordeel (Ja!). Jeg maa her tværtimod benægte dette, grundet paa en stor Erfaring, thi saasnart der er Mange om at dele en Erstatning efter Sandheds Dpgivelse, da vil der netop af dem selv blive holdt den allerførste Control indbyrdes, at ikke Andet bliver opgivet end det, der stemmer absolut med Sandhed, og det ikke alene af den ædle Grund, at der iblandt de Mænd altid er en heel Deel ærlige og oprigtige Mænd, der ville kun Sandhed og Redelighed, men af den endnu langt stærkere Grund, at det er reen skær Misundelse, som ikke tillader den Ene at unde den Anden en eneste Skilling mere i Erstatning, end ham billig kan tilkomme — reen skær Misundelse, det er den kraftigste Bevæggrund til at kontrollere hinanden, saa jeg er vis paa, at naar man tager de af de Bedkommende udvalgte Medlemmer med i Amtscomiteerne, da faaer man Sandheden til Bunds at vide, og der bliver da paaget over, at ikke det Ringeste opgives, uden at det paa det Strengeste og Klarest bevises. Altsaa, at disse Bedkommende maatte repræsenteres baade ved Dplysninger om Skadens Tilstedeværelse og om Erstatningens Størrelse og om al Billighed, det er en vigtig Ting til denne Sags rette Afgjorelse; bedre Mænd kunne dertil ikke komme, det er jeg vis paa. De derimod, efter Comiteens Forslag af Regjeringen udvalgte, Medlemmer i Forening med Amtscomiteernes Med-